

01
к17

Хмельницька обласна бібліотека
імені М. ОСТРОВСЬКОГО

КАЛЕНДАР

знаменних і пам'ятних дат
Хмельницької області
на 1975

м. Хмельницький

ХМЕЛЬНИЦЬКА ДЕРЖАВНА ОБЛАСНА
БІБЛІОТЕКА ІМ.М.ОСТРОВСЬКОГО

КАЛЕНДАР
ЗНАМЕННИХ І ПАМ"ЯТНИХ ДАТ
ХМЕЛЬНИЧЧИНИ
НА 1973 РІК

Хмельницький

П Е Р Е Д М О В А

"Календар знаменних і пам'ятних дат Хмельниччини", який видається з 1966 року, має на меті допомогти бібліотечним працівникам, вчителям, агітаторам і краєзнавцям у доборі та пропаганді літератури, у відзначенні пам'ятних дат та знаменних подій у громадсько-політичному житті нашої області.

До ювілейних дат подаються довідки з списками рекомендованої літератури.

Користуючись матеріалами вміщеними в календарі, бібліотечні працівники можуть організовувати до окремих дат книжкові виставки, тематичні та літературні вечори, бібліографічні огляди, усні журнали.

В бібліотеках рекомендується мати постійну виставку "Календар знаменних і пам'ятних дат Хмельниччини".

Слід пам'ятати, що списки літератури, які подаються в "Календарі..." необхідно поповнювати новими матеріалами, зокрема з періодичної преси.

В складанні довідок до "Календаря знаменних і пам'ятних дат Хмельниччини на 1975 рік" брав участь голова обласного краєзнавчого товариства С.К.ГУМЕНЮК.

20 СІЧНЯ

105 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
МИКОЛИ ГРИГОРОВИЧА
КОЗИЦЬКОГО

/20.I.1880 - 30.X.1920/

Микола Григорович КОЗИЦЬКИЙ народився 20.I.1880 року в м. Кам"янець-Подільському в родині маляра. КОЗИЦЬКИЙ -- професіональний революціонер. Член більшовицької партії з 1903 року.

Навчався у місцевій гімназії та Київському університеті.

В роки навчання в гімназії знайомиться з марксистською літературою, бере участь в роботі підпільних, революційних гуртків молоді. Особливо ^{висвітлює} проявився його організаторські здібності по пересилці ленинських праць і, зокрема, газети "Искра" з-за кордону ^{в Росію} через Кам"янець-Подільський в міста Росії та України. В 1902 році Миколу Григоровича затримала в Львові австрійська ^{поліція} влада, і передала його ^{російським власникам прикращенням вартості} поліцейському наглядачеві в Іюль. З цього часу жандармське управління встановлює за ним постійний негласний нагляд.

~~За активну революційну роботу в березні 1904р. М.Г. КОЗИЦЬКИЙ шукає далі надійних людей, які б допомогали пересилати "Искру". Він знайомиться з студентом Жиденського університету Давидом Рубінштейном, мати якого мешкала в Кам"янець-Подільському. В березні 1904 року Рубінштейн прибув з-за кордону. Жандарми винесли обшук, знайшли привезену літературу і заарештували Давида і КОЗИЦЬКОГО, який прийшов до нього.~~

~~В березні 1904р. поселив Кам"янець-Подільського вешняла обличчя~~

~~У Кам"янець-Подільський~~ в'язниці Микола Григорович багато читав; вивчав філософію, німецьку мову, готував себе до нової-боротьби. В 1905 році після відбування покарання, переїжджає до Одеси; працює вантажником у порту, матросом на одному з кораблів, в той же час ні на мить не припиняє революційної роботи. В 1907 році його було заарештовано втретє і засуджено до поселення в Якутії. По дорозі ^{до засудження} друзі допомогли йому втекти. Після чого він емігрував за кордон. Спочатку в Австрію, а потім в Німеччину, Англію.

- Через ~~три~~ п'ять років КОЗИЦЬКИЙ повертається в Росію і бере активну участь у Петербурзькому комітеті РСДРП/б/. В 1915 році його в четвертий-раз заарештовують і відправляють в село Качуг на березі річки Лени. Після Лютневої революції він ^{повертається} ~~прибуває~~ до Петрограда і включається в боротьбу за переростання буржуазно-демократичної революції в соціалістичну. На заводі "Сіменс і Гальське" ~~нині~~

~~ордена Леніна завод ім.М.Г.КОЗИЦЬКОГО створює більшовицьку організацію. Як депутат бере участь в роботі Василево-островської районної Ради.~~ ^{працює над формуванням революційних сил пролетарської революції.}

^{Бере} Активну ^у участь ^у збройного повстання робітників та солдатів Петрограда у жовтні 1917 року.

В грудні 1917-року КОЗИЦЬКИЙ ^{його} ~~депутат~~ ^{обирають} в Петроградську і Рад ^{у.о.о.} робітничих і солдатських депутатів. В 1918 році партія ^{туди} посилає М.Г.КОЗИЦЬКОГО в Нижній Новгород, де його обирають головою губернського виконавчого комітету.

В 1919 році він на Південно-Західному фронті. Після визволення Поділля від австро-німецьких інтервентів та ^{буржуазно-}

^{на} націоналістичної контрреволюції Центральний Комітет партії направляє М.Г.КОЗИЦЬКОГО на роботу в Подільську губернію. Тут його обирають головою Подільського губернського ревкому. Під його керівництвом здійснюється ряд заходів по зміненню Радянської влади на Поділлі.

В жовтні 1920 року КОЗИЦЬКИЙ ^{загинув в бою з бандами} виїхав до тодішньої столиці Української РСР Харкова для доповіді про становище в губернії. Разом з Миколою Григоровичем вирушає голова Подільського губчеха СОКОЛОВ. Виїхали машиною. На одній з лісових доріг біля села Кам'янки на Київщині на них зненацька напали бандити. Оточені довго відстрілювались. Останні патрони вони залишили для себе.

ЛІТЕРАТУРА:

ГУМЕНЮК С. і МІЩИШИН А. Хмельницька область. Путівник. Львів, "Каменяр", 1968.

Про М.Г.КОЗИЦЬКОГО с.130.

- ДРОБНАК Г.Ю. Борець Ленінської гвардії. /До 90-річчя від дня народження М.Г.КОЗИЦЬКОГО/. - "Укр.іст.журнал", 1970, № I, с.128.

ЗАХАР"ЯШ Є. і ГЕЛЬМАН Й. Микола Григорович КОЗИЦЬКИЙ. Одеса, "Маяк", 1971. 114 с. /Ленінської гвардії бійці/.

ІСТОРІЯ міст і сіл КРСР. В 26 т. Хмельницька область. К., 1971. Про М.Г.КОЗИЦЬКОГО с.385.

- МАМАЛИГА А. Микола Григорович Козицький. - "Рад.Поділля", 1970, 30 червня.

НАРИСИ історії Хмельницької обласної партійної організації. Львів, 1972.

Про М.Г.КОЗИЦЬКОГО с.19, 25, 27.

СОВІКІНА А. Голова ревкому. Горді за владу Рад. - "Рад.Поділля", 1937, 29 грудня.

СІЧЕНЬ

70 РОКІВ
РЕВОЛЮЦІЇ 1905-1907 РОКІВ
НА ПОДІЛЛІ

В січні минає 70 років з часу першої народної революції в Росії. Економічна криза 1900-1903 років ще більше погіршила становище трудящих. На початку XX століття розгорнувся масовий робітничий рух. Наростання революційного руху в країні прискорила російсько-японська війна 1904-1905 років, що показала всю гнилість самодержавства. На чолі наростаючої революції стоїть найпередовіший в світі клас - пролетаріат, який був підготовлений до ролі вождя революції всім ходом історичного розвитку. Робітничий клас Росії мав таку серйозного союзника, як селянство, яке кріпосницькі пережитки на селі та сваволя поміщиків штовхали на шлях революції. Створення революційної-марксистської партії, керованої В.І.Леніним, дало робітничому класові Росії могутню організаційну та ідейно-політичну зброю в боротьбі проти своїх гнобителів.

Початком революції стали події Дев'ятого січня 1905 року. Після розстрілу царським урядом мирної демонстрації петербурзьких робітників уже надвечір того ж дня пролетаріат Петербурга почав будувати барикади.

Події 9/22/ січня 1905 року пробудили до політичного життя і революційної боротьби широкі народні маси. Слідом за робітниками Петербурга піднявся робітничий рух в усіх країнах.

В квітні 1905 року припинили роботу-будівельники Шепетівського цукрового заводу, в липні застрайкували робітники чавуноливарного та механічного заводів-м.Проскурова. Їх підтримували робітники тютюнової фабрики-та інших підприємств. Восени-виступили робітники найбільших цукроварень Поділля. Під час страйку на Проскурівському цукровому заводі розповсюджувалася листівка, яка закликала до боротьби-з самодержавством. 18 жовтня відбулася демонстрація робітників, ремісників і учнівської молоді Кам"янець-Подільського, яка пройшла під гаслами "Геть самодержавство", "Хай живе республіка".

Протягом 1904-1905-років створюються організації і групи РСДРП-у Кам"янець-Подільському, Городку, Проскурові, Летичеві, Меджибожі, Старокостянтинові. В 1905-1907 роках на Хмельниччині відбулися страйки-робітників 5-ти металобробних заводів, 14 цукроварень і 23 страйки на інших підприємствах.

Аграрний рух на Поділлі почався в січні 1905 року масовою порубкою поміщицького лісу в Кам"янець-Подільському та Старокостянтинівському повітах. у квітні він охопив понад 110 сіл Кам"янець-Подільського, Проскурівського і Ушицького повітів. Особливо великого розмаху селянських рух набув восени 1905 року.

Для придушення революційного руху в кінці 1905 - на початку 1906 років-на Поділля царські власті кинули 7 піхотних, 3 кавалерійських полки; кавалерійську бригаду, два окремі кавалерійські дивізіони, 154 урядники і 1666 стражників. Почалися масові арешти, в тюрмах че

вистачало місць "для аграрників". За три роки революції відбулося 559 селянських виступів.

Боротьба Подільян була складовою частиною загальної боротьби трудящих Росії спрямованої проти самодержавства, за встановлення демократичної республіки, запровадження 8-годинного робочого дня, знищення поміщицького землеволодіння, ліквідацію станової нерівності і національного гніту.

Незважаючи на поразку, значення революції 1905-1907 років величезне. Вона була за визначенням В.І.Леніна "генеральною репетицією" Великої Жовтневої соціалістичної революції 1917 року.

ЛІТЕРАТУРА:

ГАРНАГА І. і ФІРНШЕЙН Ц. Поділля в роки першої російської революції. - "Рад. Поділля", 1965, 27 січня.

РУМЕНЮК С. і МЕНШИШИН А. Хмельницька область. Путівник. Львів, 1968, с.16.

ІСТОРІЯ міст і сіл УРСР. В 26 т. Хмельницька область. К., 1971.

Революція 1905-1907 рр. с.28-29, 68-69, 306, 609, 610.

РЕВОЛЮЦІЯ 1905-1907 гг. на Украине. Сборник документов и материалов. В 2-х т. К., 1955.

Події на Поділлі с.142-145, 351-352, 359, 365-366, 368, 652, 753, 754, 756, 758, 760, 764-765.

- ТКАЧУК Г. Генеральна репетиція на Поділлі. - /Революція 1905-1907 рр. на Хмельниччині/. - "Рад. Поділля", 1965, 22 вересня.

КВІТЕНЬ

380 РОКІВ
З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

/ бл 1955 - 6.УШ.1657/

Хмельницький Богдан /Зіновій/ Михайлович - гетьман України, видатний діяч і полководець. Народився в Чигирині в сім'ї дрібного українського шляхтича. Здобув освіту в-езуїтській колегії у Львові. Крім рідної, української мови добре знав російську, польську, латинську, а також турецьку мови. Був учасником козацьких походів на Крим і Туреччину, а також селянсько-козацького повстання 1637 року. В січні 1648 року під проводом Б.Хмельницького на Запоріжжі спалахнуло повстання, яке поклало початок визвольній війні українського народу проти шляхетської Польщі. Перемога козацького війська над шляхетськими військами весною 1648 року на Жовтих Водах і під Корсунем стали сигналом до всенародного повстання, яке охопило і Поділля. За допомогою міського населення селянсько-казацькі війська 12 липня 1648 року оволоділи фортецю Полонного, протягом 16-18 липня завдали поразки шляхетським загонам під Старокостянтиновим, а 20 липня - під Меджибожем. На початку серпня повстанці - місцеві селяни разом з невеликими загонами - запорізького війська - звільнили від шляхти територію від Ізяслава до Красилора. Особливо енергійно діяли вони в районі Гусятина, Сатанова, а біля Кам'янця-Подільського не було сіл, жителі яких би не брали участі в повстанні. Здобувши 13 вересня 1649 року перемогу над шляхетською

армією під Пилявцями, Богдан ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ 16 вересня скликав під Старокостянтиновим ^{Оротоцьку} козацьку раду, яка прийняла рішення продовжувати до повного визволення українського народу від іноземного гніту.

У червні 1649 року українські війська завдають поразки війську Речі Посполитої під Меджибожем і Старокостянтиновим.

2 квітні 1651 року Богдан ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ послав на Поділля кращі козацькі частини під проводом Д.ЛИСОВЦЯ і БОГУНА та І.БОГАЧЕНКА. Під Кам"нець-Подільським вони здобули перемогу над ворожими військами.

На початку червня 1652 року українські війська очистили від шляхетських-загонів Наддністрянську, а влітку 1653 року все Поділля. Восени 1653 року війська Богдана ХМЕЛЬНИЦЬКОГО оточили під Жванцем польсько-шляхетську армію. Лише-зрада кримського хана, який виступав на боці козаків, врятувала польське військо від нового розгрому.

Єдиний вихід з тяжкого становища, що створилося, український народ вбачав у негайному возз'єднанні України з Росією. Виконуючи волю народу ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ посилав переговори з-російським урядом. Для розв'язання цього питання російський уряд скликав у Москві Земський собор, який 1/II/ жовтня 1653-року прийняв рішення про возз'єднання України з Росією. 8/II/січня 1654 року відбулася славинська ^{новісна} Переяславська рада, яка ствердила возз'єднання України з Росією.

Високо оцінюючи історичні заслуги Богдана ХМЕЛЬНИЦЬКОГО, видатного державного діяча і полководця, Президія Верховної Ради СРСР указом 10 жовтня 1943 року встановила орден Богдана Хмельницького трьох ступенів, а указом 12 жовтня 1943 року перейменувала м.Переяслав, де відбувалася Переяслівська рада 1654-року в м.Переяслав-Хмельницький. На ознаменування 300-річчя возз'єднання України з Росією Президія Верховної Ради УРСР Указом 16 січня 1954 року перейменувала м.Проскурів в м.Хмельницький, а Кам'янець-Подільську область - у Хмельницьку область.

ЛІТЕРАТУРА:

ВОССОЕДИНЕНИЕ Украины с Россией. Документы и материалы /К 300-летию. 1654-1954/. В 3-х т. Т.1-3. М., Изд-во Акад. наук ССВР. 1953. /Акад.наук СССР. Ин-т истории. Акад.наук УССР. Ин-т истории/.

РУМЕНЮК С. і МЕЩИШИН А. Хмельницька область. Путівник. Львів, 1968.

Про Б.ХМЕЛЬНИЦЬКОГО с.123-127.

ІСТОРІЯ Української РСР. У 2-х т. Т.1. К., 1967, с.202-233, 234-239.

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР. В 26 т. Хмельницька область. К., 1972.

Б.ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ - с.16, 21, 66, 88, 94, 113, 146, 157, 179, 238, 259, 264, 175, 134, 324, 325, 332, 342, 351, 461, 486, 490, 516, 517, 529, 541, 551, 561, 672.

ІСТОРІЯ селянства України. Т.І. К., 1967.
Про Б.ХМЕЛЬНИЦЬКОГО с.138-161.

КОВЛОВА Н. Історія одного листа. /Лист Б.Хмельницького до населення Поділля/. - "Рад.Поділля", 1970, 25 лютого.

КРИП'ЯКЕВИЧ І.П. Богдан Хмельницький. К., Вид-во Акад.Наук УРСР, 1954. 535 с. /Акад.наук УРСР. Ін-т суспільних наук/.

Богдан ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ /Винний Богдан Михайлович/ /р.сс. 1595 - ум.1657/. - В кн.: Большая советская энциклопедия. 2-е изд. Т.5., с.340-344.

ВИЗЬЮЛЬНА війна українського народу 1648-1654. - В кн.: Радянська енциклопедія історії України. Т.І, с.275-279.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ Богдан /Винний/Михайлович-/бл.1595-6, - ум.1657/. - В кн.: Радянська енциклопедія історії України. Т.4. К., с.509-512.

КОРНІЙЧУК О.Є. Богдан Хмельницький /П'єса/. - В кн.: Корнійчук О.Є. Твори. В 5-ти т. Т.2. П'єси. К., 1967, с.71-152.

ЛЕ І: Хмельницький, Іст.роман. У 3-х кн. Кн.І-3. К., "Дніпро", 1969.

РИБАК В.М. Переяславська Рада. Роман. ^{Твори} В 5-ти т. Т.3-4. К., 1964.

СТАРИЦЬКИЙ М.П. Богдан Хмельницький. Іст.трилогія. Т.І-3. К., "Молодь", 1964.

ІС -
травень

ТРАВЕНЬ

100-РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ВАСИЛЯ ІВАНОВИЧА ЯВОРСЬКОГО

/нар. 1875р. 4

Василь Іванович ЯВОРСЬКИЙ - відомий вітчизняний-геолог та палеонтолог. Народився у м. Кам'янець-Подільському. ~~Трудову діяльність почав~~ ^{Трудову діяльність почав} робітником на шахті - почав свою трудову діяльність. Після закінчення у 1897 році Домбровської гірничої школи, призначається завідувачим шахтою. В 1905 році вступив до Петербурзького гірничого інституту. Після закінчення - вищого навчального закладу працював у Геологічному комітеті, а в 1939 році переходить на роботу у Всесоюзний геолого-розвідувальний інститут. Ще в студентські роки брав участь у вивченні викопної фауни сучасних Донбасу і Кузбасу. Цим питанням присвячена і подальша наукова діяльність ЯВОРСЬКОГО. Василь Іванович - автор чотирьох-томної монографії по геології Радянського Союзу, яка вийшла в друку у 1955-1963 роках.

ЛІТЕРАТУРА:

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР В 26 т. Хмельницька область. К., 1971.

Про ЯВОРСЬКОГО В.І. - с.47, 323.

ЯВОРСЬКИЙ Василь Іванович. - В кн.: Українська радянська енциклопедія. Т.16, с.448.

24 ЧЕРВНЯ

115 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

ФЕОФІЛА ГАВРИЛОВИЧА ЯНОВСЬКОГО

/24.УІ.1860 - 8.УП.1928/

Феофіл Гаврилович ЯНОВСЬКИЙ - український радянський терапевт, академік АН УРСР. Народився в селі Миньківці Дунаєвського району.

-В 1884 році закінчив медичний факультет Київського університету, ~~при якому і залишився працювати~~. В 1904-1905 роках Феофіл Гаврилович - професор Одеського університету, а з 1905 року Київського університету. У 1921 році ЯНОВСЬКИЙ очолив Київський медичний інститут.

-Праці вченого присвячені різноманітним проблемам клінічної медицини, зокрема вивченню інфекційних ~~хв~~ хвороб /і передусім туберкульозу/, захворювань легень, нирок, шлунково-кишкового тракту, а також питання патології кровообігу та інш.

Феофіл Гаврилович описав ряд фізичних ознак при захворюваннях легень та плеври, розробив питання імунітету при туберкульозі легень, діагностики, клініки і терапії цього захворювання, значно розширив уявлення про перебіг патологічних процесів при хворобах нирок. Багато опрацював у справі організації боротьби з туберкульозом.

У 1928 році ім'я ЯНОВСЬКОГО було присвоєне Київському туберкульозному інституту /тепер Український науково-дослідний інститут туберкульозу та грудної хірургії ім.академіка Ф.Г.Яновського/. З ім'ям Феофіла Гавриловича зв'язано створення школи українських радянських терапевтів.

ЛІТЕРАТУРА:

БРАТУСЬ В.Д. і ДУПЛЕНКО К.Ф. Здобутки охорони здоров'я України в сім'ї братніх народів. К., "Здоров'я", 1972. 157с.
Про Ф.Г.ЯНОВСЬКОГО - с.120, 125, 128.

ИВАНОВ В.Н. Академик Феофил Гаврилович Яновский.
- В кн.: Иванов В.Н. Избранные труды. К., "Наук.думка", 1965, с.332-331.

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР. Хмельницька область.
К., 1971.

Про ЯНОВСЬКОГО Ф.Г. - с.47, 259.

КОРОТИЧ В. Біла лілія для Феофіла Яновського. - В кн.;
Коротич В. Людина на повний зріст. К., 1972, с.33-52.

НАУЧНАЯ, клиническая и общественная жизнь академика
Ф.Г.Яновского /К 100-летию со дня рождения/. - "Врачебное
дело", 1969, № 12, с.3-9.

ЯНОВСКИЙ Феофил Гаврилович. - В кн.: Большая медицин-
ская энциклопедия. Т.3, с.1179.

ЯНОВСЬКИЙ Феофіл Гаврилович. - В кн.: Українська ра-
дянська енциклопедія. Т.16, с.480.

№ 610
Б 87

42
К 68.

208с.

24 ЛИПНЯ

95 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ІЛАРІОНА ПАВЛОВИЧА ШЕСТИДЕСЯТОГО

/24.УП.1880 - /

Іларіон Павлович-ШЕСТИДЕСЯТИЙ учасник історичного повстання на броненосці "Потьомкін". Його життєва дорога до цього часу не була заповнена революційною боротьбою, але поєвіріння, виснажливої праці і нестатків зазнав з дитячих років.

Народився Іларіон Павлович у 1880 році в родині бідняка на Південному Бузі. З 10 років пішов працювати. В пошуках заробітків потрапив до Одеси. Став моряком, зв'язався з революційно-настрєвними матросами. На броненосці "Потьомкін" Іларіона Павловича обрали до суднового комітету. День 14 червня 1905 року став пам'яттю серця на все життя. Розправа революційних матросів з жорстокими офіцерами, червоне полотнище над кораблем, палкі заклики про волю.

Але повсталим-морякам бракувало досвіду боротьби, сили були нерівні. Проте герої залишилися непереможними. Як політичні емігранти ступили вони на румунську землю. Разом з ними був ШЕСТИДЕСЯТИЙ. Лише в 1923 році потьомкінець знову повернувся на Батьківщину. Але тут його вже чекало нове життя. В саму гущу його окунувся Іларіон-Павлович. Працював на Миронівському цукрозаводі, в Київських-трамвайних майстернях, потім на Московському автозаводі.

Вже чверть віку Іларіон Павлович на-Поділля. Довгий час жив в с.Антонінах, де очолював будівельну бригаду.

А зараз він на пенсії і проживає в м.Хмельницькому.

В зв'язку з 50-річчям повстання на броненосці "Потьомкін" був нагороджений орденом Червоного Прапора.

24 липня 1970 року громадськість Хмельниччини урочисто відзначила 90-річчя з дня народження героя.

ЛІТЕРАТУРА:

УКАЗ Президії Верховної Ради Української РСР. Про нагородження тов.ШЕСТИДЕСЯТОГО І.П. Почесною Грамотою Верховної Ради Української РСР. - "Рад.Поділля", 1970, 25 липня.

ДАЙЧМАН С. Морська душа. /Легендарному-потьомкінцю І.П.Шестидесятому - 90 років/. - "Рад.Поділля", 1970, 24 липня.

Історія міст і сіл Української РСР. Хмельницька обл. К., 1971.

Про ШЕСТИДЕСЯТОГО І.П. - с.374, 377.

КОРОБКО О. З когорти буревісників. /Про учасника повстання на броненосці "Потьомкін" Шестидесятого/. - "Жовтень", 1965, № 7, с.4-6.

КУЗЬМЕНКО В. Виступає ветеран "Потьомкіна". /Іларіон Павлович Шестидесятий/. - "Рад.Поділля", 1970, 10 лютого.

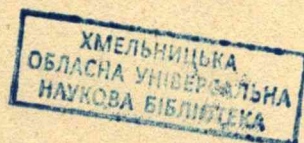
КЕЛИЙВОДА Б. Вшанування потьомкінця. - "Рад.Поділля", 1970, 26 липня.

ПОНОМАРЕВ И. Машинист с "Потемкина". - "Правда", 1970, 27 июня.

ТРИНАДЦАТЬ с плавучей республики. К 60-летию восстания на броненосце "Потемкин". - "Правда Украины", 1965, 27 июня.

ШЕСТИДЕСЯТИЙ І. Прапор-над морем: "Розповідь учасника повстання на броненосці "Потьомкін" у 1905 році". - "Рад.Поділля", 1970, 21 квітня.

ШУМАХЕР С. Матрос з "Потьомкіна". - "Рад.Поділля", 1965, 27 червня.

1160678

1985
1885
100

- 18 -

27 ЛИПНЯ

90 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

БОРИСА ІЛЛІЧА ЗБАРСЬКОГО

/27.УП.1885 - Т.Х.1954/

Заслужений діяч науки РРФСР,
Борис Ілліч ЗБАРСЬКИЙ відомий радянський біохімік, академік АМН СРСР, Герой Соціалістичної Праці. Закінчив Женевський, Петербурзький університети. З перших років радянської влади вів наукову і організаційну роботу в галузі хімічної промисловості і охорони здоров'я. В 1918 році разом з О.М.Бахом заснував хімічний інститут ім.Л.Я.Карпова, а в 1920 році - біохімічний інститут Наркомату охорони здоров'я РРФСР. З 1930 року працює директором інституту харчування, завідує кафедрою 2-го Московського медичного інституту. З 1934 року професор 1-го Московського медичного інституту і завідувач лабораторією біохімії Всесоюзного інституту експериментальної медицини. В 1945-1952 роках керував лабораторією біохімії рака АМ СРСР. Вніс величезний внесок в науку по дослідженню злоякісних пухлин. Запропонував антисептичний апарат бактеризації. Разом з В.П. Воробйовим бальзамував тіло В.І.Леніна. В 1949 році очолив групу радянських вчених, які бальзамували тіло Г.М.Димитрова. В 1944 році був відзначений Державною премією СРСР, нагороджений 3 орденами Леніна та іншими орденами і медалями.

ЛІТЕРАТУРА:

АНДРЕЄВА Л.Б. Б.И.Збарский. Медики-герои. - "Здоровье", 1966, № 4, с.6.

ІСТОРІЯ міст і сіл Української РСР. Хмельницька область
В 26-ти т. К., 1971.

Про ЗБАРСЬКОГО Б.І. - с.64, 323.

КОЗЛОВА Н. Професор Збарський. - "Рад.Поділля", 1970, ^v
23 червня.

50 ЛЕТ Советского здравоохранения /1917-1967/. М.,
"Медицина", 1967.

О Б.И.Збарском - с.285-286, 386, 612. ^v

ЗБАРСКИЙ Борис Ильич. - В кн.: Большая медицинская ^v
энциклопедия. Т.10. М., 1955, с.723.

ЗБАРСКИЙ Борис Ильич. - В кн.: Большая Советская ^v
энциклопедия. Изд.3-е, Т.9, с.405.

31 СЕРПНЯ

40 РОКІВ СТАХАНОВСЬКОГО РУХУ

/31.УШ.1935 - /

Завдяки величезним зусиллям комуністичної партії, Радянського Уряду, героїчній боротьбі трудящих наша країна в роки перших п'ятирічок неухильно йшла вперед, швидко розвивалася промисловість, транспорт, сільське господарство, ми технічно переозброювались, оснащувались новою технікою, найновішим устаткуванням. У цих умовах першорядного значення набувало питання підготовки кадрів, здатних оволодіти новою технікою. Щоб зосередити увагу партійних, радянських і господарських органів на проблемі підготовки кадрів Комуністична партія висунула у 1935 році лозунг "Кадри вирішують все". Цей лозунг доповнював лозунг "Техніка в період реконструкції вирішує все", висунутий партією на початку реконструктивного періоду, коли країні ^{потрібно} була насамперед техніка. Тепер, коли ця проблема була вирішена, треба було зосередити увагу на кадрах, здатних привести в рух нову техніку, використавши її до кінця для підвищення продуктивності праці.

Яскравим прикладом зростання нових кадрів, що оволоділи новою технікою, був стахановський рух, який зародився на шахтах Донбасу в 1935 році і поширився на всю країну.

Стахановський рух ширився і на Поділлі. Якщо по 5 районах Проскурівського округу в цукровій промисловості у 1935 році був 31 стахановець, то в грудні 1936 року їх стало 196. З 4503 робітників, які працювали на підприємствах промислової кооперації Проскурівського округу, 992 були стахановцями.

- Перед у стахановському-русі вели комуністи. На Анто-
нінському цукровому заводі члени-ВКП/б/ ЯКИМЧУК, КРАШЕВ-
СЬКИЙ та кандидати в члени партії ШУЛЕМИЦЬКИЙ, ГОЦЦь орга-
нізувавши на своїх робочих місцях працю по новому, стали
виконувати виробничі норми на 130-150 процентів.

На Кам"янець-Подільському заводі "Мотор" робітники
МЛАДЗІЯНОВСЬКИЙ, ПЛОТНИЦЬКИЙ, ЗАХАРЧЕВСЬКИЙ виконували
виробничі норми на 215-250 процентів.

- З кожним днем стахановський рух охоплював все більше
і більше виробничих колективів. Вже у 1935 році понад
80 процентів усіх робітників стали стахановцями.

У 1935 році стахановський рух розгорнувся і в сільсь-
кому господарстві. У Дунаєвецькому районі бригадир Муш-
кутинецького колгоспу Й.ВАРТОЛОМІЄВ, бригадир Дем"янків-
ського колгоспу С.МЕЛЬНИК, бригадир Іванковецького кол-
госпу О.ЛАБУСЬ, бригадир Ганківського колгоспу П.ОЛІЙНИК
у 1935 році одержали по 200 пудів зерна з гектара. Імена
стахановців; передових людей колгоспного виробництва
стали відомі за межами області. На всю країну лунала слава
про подільських п"ятисотниць Христю БАЙДИЧ, Ганну ШВИДКУ,
Теклю-СТЕЦЬК, Марію ПИЛИПЧИК, Катерину АНДРОЩУК та бага-
тьох інших. Самовідданою-працею в ім"я Вітчизни вони
удостоїлись великої честі бути на-урядовому прийомі
колгоспниць п"ятисотинець у Кремлі 10 вересня 1935 року.
Партія та Уряд їх відзначили високими нагородами Союзу РСР.

ЛІТЕРАТУРА:

АНДРОЩУК К. Ми закладали фундамент. /Розповідь п"яти-
сотниць Катерини Андрощук про перші-комуністичні субот-
ники/. - "Рад.Поділля", 1969, 12 квітня.

ІСТОРІЯ міст і сіл УРСР. В 26-ти т. Хмельницька область. К., 1971.

Стахановський рух - с.45, 337, 388, 601.

ІСТОРІЯ селянства Української РСР. Т.2. К., 1967, с.194-195.

ІСТОРІЯ Української РСР. Т.2. К., 1967, с.342-346, 355-360.

ЛИСЕНКО В.и ПОВНИЦА А. Они были первыми. /О пятисотницах Подольи/. - "Правда Украины", 1967, 28 июня.

- НАРИСИ історії Хмельницької обласної партійної організації. Львів, 1972, с.185-189.

ПОДВИГ пятисотинець. Календар соціалізму. /П"ятисотниці Поділля/. - "Корчакінець", 1967, 1 вересня.

15 ЖОВТНЯ

85 років з дня народження

ЛЬВА МОЙСЕВИЧА КВІТКА

/15.X.1890-12.IX.1952/

Лев Мойсєвич КВІТКО єврейський радянський поет. Член КПРС з 1939 року. Народився 15.X.1890 року у селі Голоскові Летичівського району на Хмельниччині. В ранньому дитинстві став сиротою. З 10 років почав самостійне життя. Деякий час навчався в Проскурові. Поема КВІТКА "Червона буря" /1918р./ стала першим твором в єврейській літературі про Велику Жовтневу соціалістичну революцію. В 1919 році поет видає першу книгу віршів для дітей "Пісенки" і збірник літератури "Кроки".

КВІТКО саомобутній поет-лірик, шч чистота і гострота поетичного сприйняття, любов до життя, до рідної землі, ствердження дружби між народами, віра в комуністичне майбуття - такі основні риси поезії Льва Мойсєвича. Його лірика зігріта свіжим, добрим гумором. В 1941 році КВІТКО написав роман у віршах "Роки молоді" про події 1918 року, які опубліковані в російському перекладі в 1968 році.

В 1958 році опубліковано в російському перекладі автобіографічну повість письменника "Лям і Петрик". Вірші КВІТКА перекладені на багато мов світу.

Література: ИЗБРАННОЕ. Стихотворения и поэмы. Пер с
евр. М., "Сов.писатель", 1957. 416 с.
Годы молодые. М., "Сов.писатель", 1968. 191 с.

СМИРНОВА В. Лев КВИТКО. - В кн.: СМІРНОВА В. Статті и
вспоминання. М., 1969, с.293-330. ✓

СЕРЕБРЯНИЙ М. Поет Оклябрьских зорь. /О творчестве
Льва Квитко/. - В кн.: Серебряный И. Современники и
классики. М., 1971, с.62. ✓

- СКОРСЬКИЙ М. і СВЯРИЧЕВСЬКИЙ А. Від Дністра до Іорині.
Літературно-мистецьке карта Поділля. - "Жовтень", 1972,
№ 10, с.138. ✓

ЧУКОВСЬКИЙ К. Квитко. - В кн.: Чуковский К. Современ-
ники. М., 1962, с.528-542. ✓

КВИТКО Лев Мойсеевич. - В кн.: Большая Советская энци-
клопедия. Изд.3-е, т.12, с.12. ✓

КВИТКО Лев Мойсеевич. - В кн.: Краткая литературная
энциклопедия. Т.3, с.472-473. ✓

КВИТКО Лейб Мейсеевич. ХХХХХ. - В кн.: Українська ра-
дянська енциклопедія, Т.16, с.728. ✓

22 ЖОВТНЯ

140 РОКІВ З ДНЯ ЗАГИБЕЛІ
УСТИМА ЯКИМОВИЧА КАРМАЛЮКА
/10.Ш.1787 - 22.Х.1935/

В жовтні цього року минає 140 років з дня смерті видатного керівника боротьби селянства проти кріпацтва на Поділлі в І-й половині 19 ст. народного героя українського народу Устима Якимовича КАРМАЛЮКА.

- Народився в селі Головчинцях Літинського повіту в сім'ї селянина-кріпака. У 1812 році був відданий поміщиком Піглевським у солдати. КАРМАЛЮК втікає з-під варти і разом з іншими селянськими втікачами організує повстанський загін і почав уперту, наполегливу боротьбу проти поміщиків.

Протягом 1817-1835 рр. КАРМАЛЮК був чотири рази засуджений до каторжних робіт в Сибір, але кожного разу втікав з заслання. З особливою силою селянський рух під керівництвом КАРМАЛЮКА розгорнувся в 1830-1835-роках, охопивши Поділля і суміжні з ним повіти Бессарабії і Київщини. Повстанські загони, очолювані КАРМАЛЮКОМ налічували близько 20-тисяч селян, які вчинили понад 1000 нападів на поміщиків.

- Разом з селянами-кріпаками в загонах КАРМАЛЮКА була біднота подільських містечок і солдати втікачі. Ім'я КАРМАЛЮКА - невтомного, сміливого борця проти гнобителів стало ще за його життя легендарним. Кармалюк знаходив притулок і друзів у кожному селі, роздавав бідним майно і хліб, захоплений в поміщицьких маєтках.

- 22 жовтня 1935 року КАРМАЛЮК був убитий з засідки поміщиком в с.Шляхові Корищенці /тепер с.Корищенці Деражнянського району/. Похований КАРМАЛЮК в Летичеві Хмель-

мидьної області. Героїчний образ КАРМАЛЮКА відображено в численних народних піснях і переказах. 140 років пройшло після смерті легендарного Устима та стежка до його могили не заростає.

В серпні 1974 року в Летичеві відкрито бронзовий пам'ятник навіки овіяному славою КАРМАЛЮКОВІ.

ЛІТЕРАТУРА:

- Про увінчання пам'яті Устима Кармалюка. Постанова Ради Міністрів УРСР 30 квітня 1958 року. № 507. - В ки.: Хронологічне зібрання законів, Указів Президії Верховної Ради, постанов і розпоряджень Уряду Української РСР. Т.IV. 1957-1958. К., 1965, с.472

Устим КАРМАЛЮК. Збірник документів. К., Політвидав, 1948. 344 с.

- ВОВКОДАВ В.П. Вшануємо пам'ять народного героя. - "Укр. іст.журнал", 1979, № 2, с.149-150.

ГУМЕНЮК С. і МЕЩИШИН А. Хмельницька область. Путівник. Львів, 1968, с.127-129.

ДМИТЕРКО П. Безсмертя народного героя. Відкриття пам'ятника Устиму Кармалюку в м.Летичеві. - "Рад.Поділля", 1974, 23 липня.

ІСТОРІЯ міст і сіл УРСР. В 26-т. В., 1971.

Про Устима Кармалюка - с.20, 22, 216, 217, 232, 234, 292, 395, 421, 526, 617.

ІСТОРІЯ селянства Української РСР. Т.I. К., 1967, с.331-332.

КОЗЛОВА Н. Його ім'я осітване в піснях. /Про У.Кармалюка/. - "Рад.Поділля", 1970, 16 серпня.

НАРОД про Кармалюка. Збірник фольклорних творів. К., Вид-во АН УРСР, 1961. 275 с.

ПЕТРЕНКО М. Устим, сонце в ночі. Ххх-"Дніпро", 1973, № 1, с.14-15.

ТИЩЕНКО В.І. Устим Кармалюк в історичній літературі. - "Укр.іст.журнал", 1974, № 6, с.137-149.

КАРМАЛЮК Устим Якимович. - В кн.: Большая советская энциклопедия. Изд.3. М., Т.II, с.442-443.

КАРМАЛЮК-Устим Акимович. - В кн.: Радянська енциклопедія історії України. Т.2. К., 1970, с.313-314.

КАРМАЛЮК Устим Якимович. - В кн.: Українська радянська енциклопедія. Т.6. с.209.

х х х

ВОВЧОК М. Кармалюк. - В кн.: ВОВЧОК М. Сборник сочинений. Т.2. М., 1957, с.59-84.

КАНІВЕЦЬ. Кармалюк. М., "Мол.гвардия", 1965.207 с.

КАНІВЕЦЬ В. Славний рицар. /Устим Кармалюк/. К., "Молодь" 1969. 211 с.

КАРАСЬ П. Кармель. /Вірш/. - В кн.: "Червонозем". Львів, 1972, с.31-32.

КАРАСЬ П. Смерть Кармалюка. /Вірш/. - В кн.: Карась П. Два крила, Львів, 1974. с.76-77.

КУЧЕР В. Кармалюк Роман. К., Держполітвидав, 1957. 455 с.

НЕЧИТАЙЛО В. Дума про Устима Кармалюка. /Вірш/. - "Комсомольське плем'я", 1966, 7 серпня.

● ТАРИДЦЬКИЙ М. Кармалюк. Ист. роман. К., "Молодь", 1959.
807 с.

СЕМЕНОВСЬКИЙ В. Встав Кармель на п'єдесталі. /Вірш/.
- "Прапор Жовтня", 1974, 18 жовтневих вересня.

11 Листопада

80 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

ПЕРЕЦА ДАВИДОВИЧА МАРКІША

/25.XI.1895-12.УШ.1952/

Перець Давидович МАРКІШ - єврейський радянський письменник, член КПРС в 1942 року. Народився в Полонному на Хмельниччині. Почав друкуватися у 1917 році. Перша збірка "Нороти" вийшла в 1919 році. У поемі "Брати" /1930р./ - відтворено події громадянської війни в Росії та на Україні, в поемах "Хорківа" /1927р./, "Смерть куркуля" /1933р./, "Зоря над Дніпром" /1933 р./ - відобразив процеси будівництва соціалістичного суспільства в СРСР. Поема "Війна" /1941-1948 рр./ присвячена Великій Вітчизняній війні /1941-1945 рр./. Написав романи "З віку у вік" /Т.І-2, - 1929-1941 рр./, "Один на один" /1934 р./, "Поступ поколінь" /1948 р., опубліковано 1966 р./.

Автор п'єс "Земля" /1930 р./, "Сім'я Овадіс" /1937р./, "Повстання в гетто" /1946 р./ та багатьох літературно-критичних статей.

ЛІТЕРАТУРА:

Избранные произведения. В 2-х т. Т.І-2. Пер.с євр. М., Гослитиздат, 1960.

Т.І. Стихотворения. 383 с.

Т.2. Поэмы. 319 с.

Избранные стихотворения и поэмы. Пер.с євр. М., "Сов. писатель", 1957. 416 с.

ПОСТУП поколінь. /на євр.яз./. М., "Сов.писатель", 1966. 690 с.

СТАРЫЙ учитель из дома сирот. - "Лит.Россия", 1965,
3 декабря.

БЕНЦИАНОВ С. Поезія земляка. /Про П.Маркіша/. - "Рад.
Поділля", 1969, 9 грудня.

БЕНЦИАНОВ С. Наш-поет-земляк. /Про П.Маркіша/. - "Рад.
Поділля", 1964, 8 січня.

ВШАНУВАННЯ поета-земляка /П.Маркіша/. - "Літ.Україна",
1965, 30 листопада.

КРОЧЕК Я. "Жода поколінь". Невідомий роман нашого зем-
лика. /П.Маркіша/. - "Комсомольское племя", 1963, 15 ве-
ресня.

МИХОЭЛС С.М. /Беседа с корреспондентом газеты "Вечер-
няя Москва" о пьесе П.Маркиша "Пир"/. - В кн.: Михоэлса С.
Статьи, беседы, речи. - Воспоминания о Михоэлсе. М.,
1965, с.603-660.

НАРОВЧАТОВ С. Мужественный талант. /К 70-летию со дня
рождения П.Маркиша/. - "Лит.газета", 1965, 9 декабря.

ПОЛЯНКАР Г. Нестаріюче-слово. - /До 70-річчя з дня на-
родження П.Маркіша/. - "Літ Україна", 1965, 30 листопада.

МАРКИШ Перец Давидович. - В кн.: Большая советская
энциклопедия. Изд.3-е, с.378-379.

МАРКИШ Перец Давидович. - В кн.: Краткая литературная
энциклопедия. Т.4, з.623.

МАРКИШ Перец Давидович. - В кн.: Українська радян-
ська енциклопедія. Т.8, с.486.

/1825 - 1975 /

В грудні 1975 року минає 150 років з часу першого в Росії збройного виступу проти самодержавства російських дворянських революціонерів-декабристів.

Декабристи засвоїли і розвинули революційні погляди О.М.Радіщєва, західно-європейських просвітителів, ідеї французької буржуазної революції кінця-18 ст. Зародженню руху декабристів сприяла Вітчизняна війна 1812 року.

Перше таємне товариство декабристів "Товариство істинних і вірних синів Вітчизни" було засновано в Петербурзі 1816 року. У 1818 році організовується "Союз благоденства". Цей союз складається з управ. Крім основної управи в Петербурзі, створюються управи на Україні, зокрема на Поділлі в м. Тульчині, де містився штаб 2-ої армії. В 1821 році з метою конспірації на з'їзді у Москві "Союз благоденства" було розпущено. Замість нього в 1821 році утворено таємне Північне товариство у Петербурзі, його очолив М.М.Муравйов і Південне товариство на Україні під керівництвом П.І.Пестеля.

Крім головної Тульчинської /на Поділлі/ управи в складі Південного товариства було створено Кам'янську управу на чолі з І.Л.Давидовим та С.Г.Волконським і Василівську управу на чолі з С.І.Муравйовим-Апостолом і М.Д.Бестужевим Рум'яним.

Декабристи ставили перед собою мету - знищення кріпосництва і встановлення в країні республіканського буржуазного ладу.

У вересні 1825 року до Васильківської управи Південного товариства приєдналось на правах окремої управи "Товариство об'єднаних слов'ян"; засноване в 1823 році в м.Новоград-Волинську артилерійськими офіцерами братами П.І. та А.І.Борисовими і польським революціонером Ю.Люблінським.

Рух декабристів став поширюватись і в Західних повітах Волині і Поділля. У 1823 році в Старокоштанівці виникла група, а в 1825 році в Красиліві - управа "Товариства об'єднаних слов'ян". Де того осередки таємних революційних організацій вже існували в Ярмолинцях і Кам'янець-Подільську, їх створив відомий поет-декабрист В.Ф.Равський.

Активну участь в роботі Південного товариства брав - поделянин О.П.Юшневський. Він вчився в Московському університеті, служив урядовцем у канцелярії Подільського губернатора з 1816 року на військовій службі, генерал-інтендант 2-ої армії. В 1819 році в Тульчині вступив до "Союзу благоденства", з 1821 року - один з керівників Південного товариства демократів разом з П.І.Пестелем виступав за повалення самодержавства революційним шляхом.

З травня 1825 року вступив до Південного товариства другий, поделянин з Уманського повіту О.Й.Корнилович - історик і літературознавець. В армії мав чин штабс-капітана. Він виконував відштовідальні доручення Васильківської управи. Здійснював зв'язок між Південним і Північним товариствами. Під час повстання декабристів був на Сенатській площі.

Одним з керівників Старокоштанівської групи декабристів був Скальміроцький - місцевий житель.

Діяльну участь у Житомирській управі "Товариства об'єднаних слов'ян" брав подолянин П.Х.Дундов-Винодовський /народився в с.Гумична Прескуртського повіту/. Він був єдиним селянином серед декабристів.

Декабристи виступили проти самодержавства 14/26/- грудня 1825 року в день присяги новому цареві Миколі I. Чернущість повстанців дала змогу царедворцям зібрати переважні сили війська і розгромити повстання.

Про поразку повстання в Петербурзі і початок арештів дозналися в Україні майже через два тижні. 29 грудня 1825 року /10 січня 1826-р./ в с.Прилісах на Київщині почалося повстання Чернігівського полку, але 15 січня 1826 року і воно зазнало поразки.

До слідства у справі декабристів було арештовано 579 чоловік. П'ятьох з них П.І.Пестеля, К.Ф.Рилєєва, П.Г.Каховського, О.І.Мурав'їова-Апостола і М.П.Бестужева-Рюміна було засуджено до страти і повішено 13/25/липня 1826 року в Петропавлівській фортеці. На каторгу і поселення в Сибір заслані 121 чоловік серед них 4-х подолян. Солдати, які брали участь у повстанні після покарання шіццудженими також були заслані в Сибір і на Кавказ.

Рух декабристів, який був, за словами В.І.Леніна, складовою частиною першого етапу визвольного руху, зазнав поразки тому, що його ~~хоча~~ нечисленні учасники не спиралися на народ. Відзнаючи вузькість і обмеженість руху декабристів, В.І.Ленін разом з тим вказував, що їхня справа не загинула. "Декабристи розбудили Герцена. Герцен розгорнув революційну агітацію. Її-підхопили, розгорнули, зміцнили, загартували революціонери-рішучинці...".

ЛІТЕРАТУРА:

ЛЕНИН В.І. Пам"яті Герцена. Повне зібрання творів. Т.2І.
с.243-249.

БЕГДАНОВА М.М. Декабрист - крест'янин. П.Ф.Дунцов-
Выгодовский. Иркутск, 1959. ІІ5 с.

ГЕРЦЕН А. В глубине Сибирских руд... М., "Детгиз",
1963, с.249-251.

ЛИСЕНКО М. Декабриський рух на Україні. К., 1954.

ІСТОРІЯ міст і сіл УРСР. В 26-ти т. Хмельницька область.
К., 1971.

Про декабристів - с.21, 303.

СИС Т. Наш земляк - декабрист Корнілович. - "РаддПоділ-
ля", 1969, І березня.

СКОРСЬКИЙ М. Від Дністра до Горині. /Літературно-ми-
стецька карта Поділля/. - "Жовтень", 1971, № 4.

Про В.Ф.Раєвського - с.98-100.

СКОРСЬКИЙ М. Раєвський на Поділлі. - "Рад.Поділля",
1969, 28 серпня.

ВЫГОДОВСКИЙ Павел Фомич. - В кн.: Большая советская
энциклопедия. Т.9, с.429.

ВЫГОДОВСКИЙ Павло Хомич. /справжнє прізвище - Дунцов;
1802-24.XII.1881/ - В кн.: Радянська енциклопедія історії
України. Т.І. с.274ж.

ДЕКАБРИСТИ. - В кн.: Радянська енциклопедія історії України. Т.1, с.526-530.

КОРНИЛОВИЧ Александр Иосифович. - В кн.: Большая советская энциклопедия. Т.23, с.26.

КОРНИЛОВИЧ Олександр Йосипович. /19.УП.1860-11.Х.1834/.
 / В кн.: Радянська енциклопедія історії України, т.2,
 с.474.

РАЕВСКИЙ Владимир Федосеевич. - В кн.: Большая советская энциклопедия. Т.35, с.388.

РАЕВСКИЙ Владимир Федосієвич. - В кн.: Радянська енциклопедія історії України, т.4, с.548.

ЗМІСТ

знаменних і пам'ятних дат Хмельниччини на 1975 рік

П е р е д м о в а		I
20 СІЧНЯ	85 років з дня народження М.Г.Ковзницького	2
СІЧЕНЬ	70 років революції 1905-1907 років на Поділлі	5
КВІТЕНЬ	380 років з дня народження Богдана Хмельницького	8
ТРАВЕНЬ	100 років з дня народження В.І.Яворського	12
24 ЧЕРВНЯ	115 років з дня народження Ф.Г.Яновського	13
24 липня	95 років з дня народження учасника постанови на Брестській "Потьомкін" - І.П.Шестидесятого	15
27 липня	90 років з дня народження В.І.Збарського	18
31 СЕРПНЯ	40 років стахановського руху	20
15 ЖОВТНЯ	85 років з дня народження радянського письменника Л.М.Квітка	23
22 ЖОВТНЯ	140 років з дня загибелі Устима Кармалюка	25
25 ЛИСТОПАДА	80 років з дня народження письменника П.Д.Маркіша	29
14/26 ГРУДНЯ	150 років з дня повстання декабристів	31

.....

Редкол. обл. 6-ки ім. М. Островського
Зем. № 5. Тираж 80 прим. 1975 рік

25.00

